



START

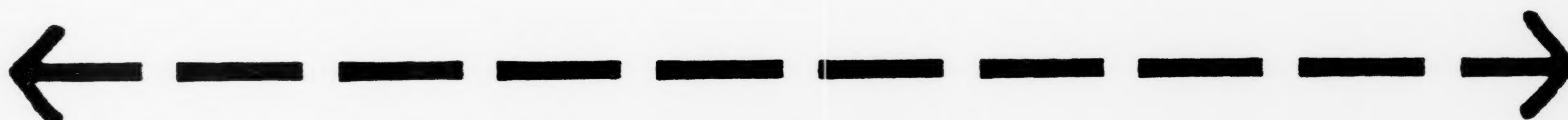
UCLA

REEL 117



Microfilmed 1990

**University of California
Reprographic Service
Los Angeles, CA 90024-151804**



6 inches

Reduction Ratio 8:1

**National Preservation Program for
Biomedical Literature:**

**Preservation of Persian and Arabic
Medical Manuscripts**

**Funded in part by the
National Library of Medicine
and the
University of California at Los Angeles**

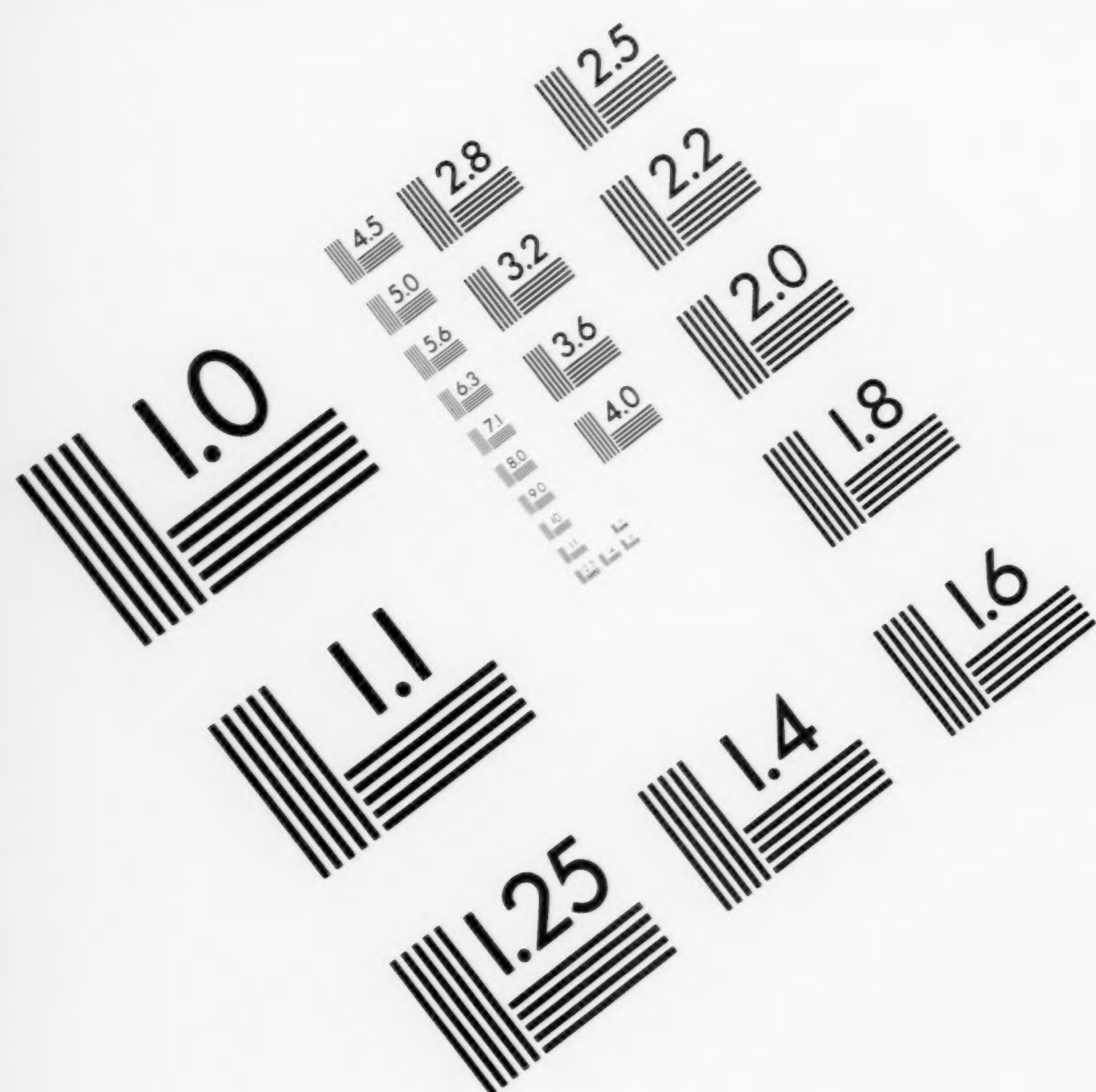
(Contract Number N01-LM-9-3534)

October 1989 - September 1990

**The material on this microfilm
is of varying quality. Portions
of the material may be illegible
due to:**

**Aged paper
Foxed, stained, or insect
damaged paper
Water damaged paper
Glossy paper
Illegible script or faded ink**

**Red and purple within the
manuscripts may appear paler.**

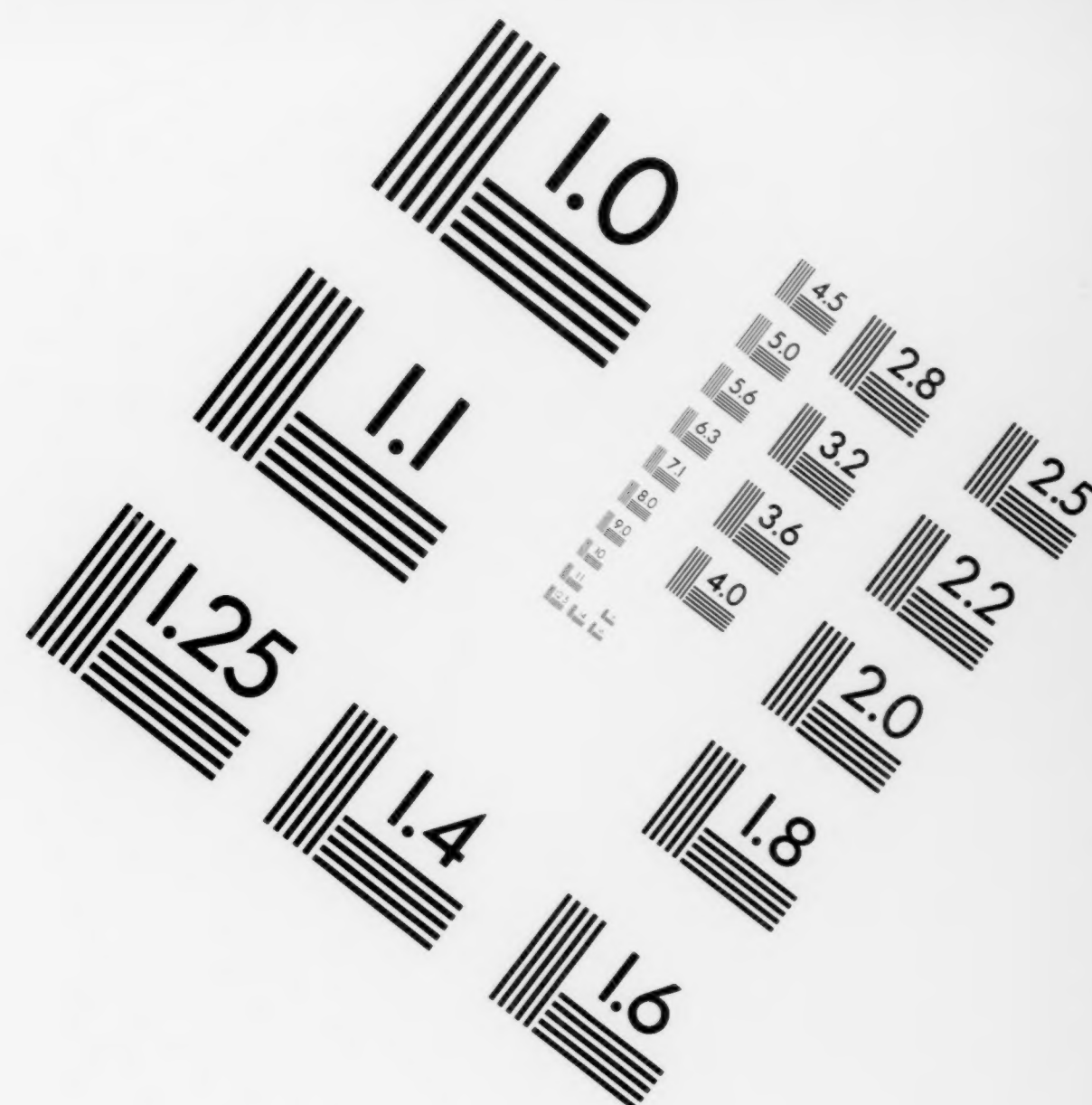


AIM

Association for Information and Image Management

1100 Wayne Avenue, Suite 1100
Silver Spring, Maryland 20910

301/587-8202

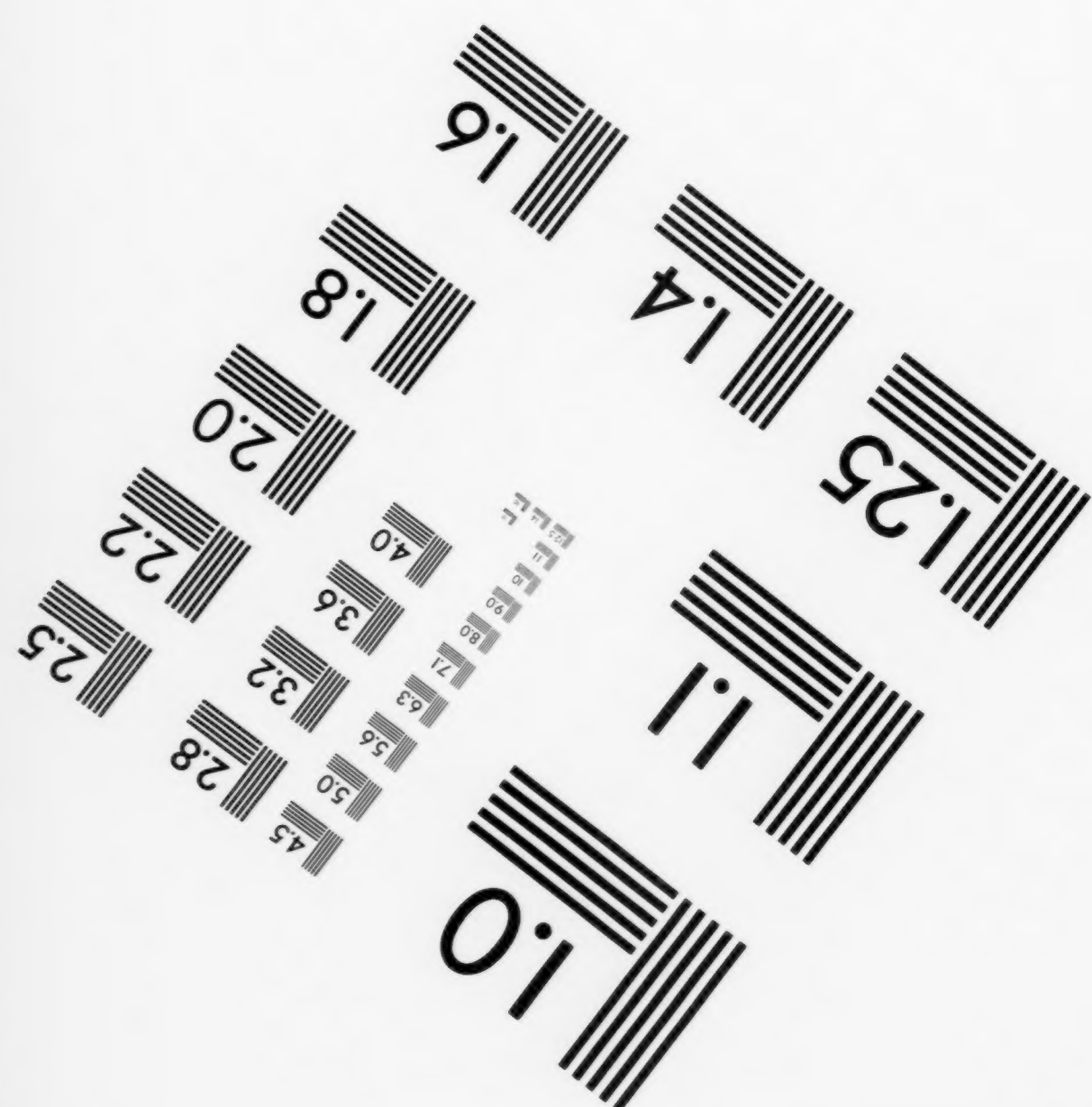
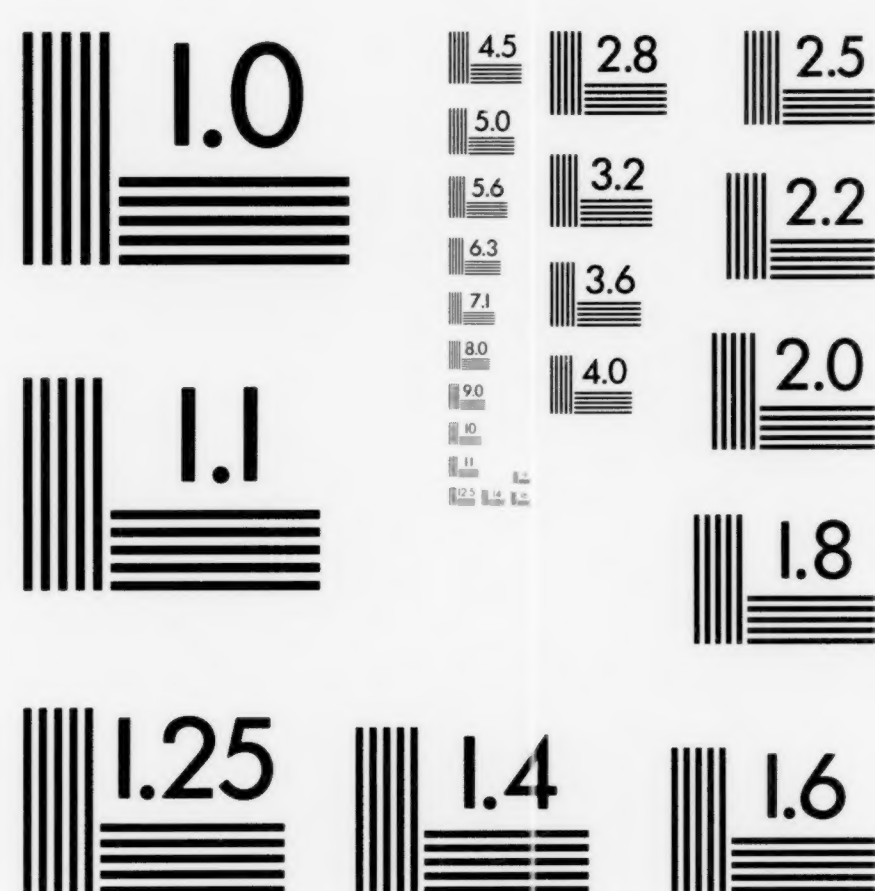


MS303-1980

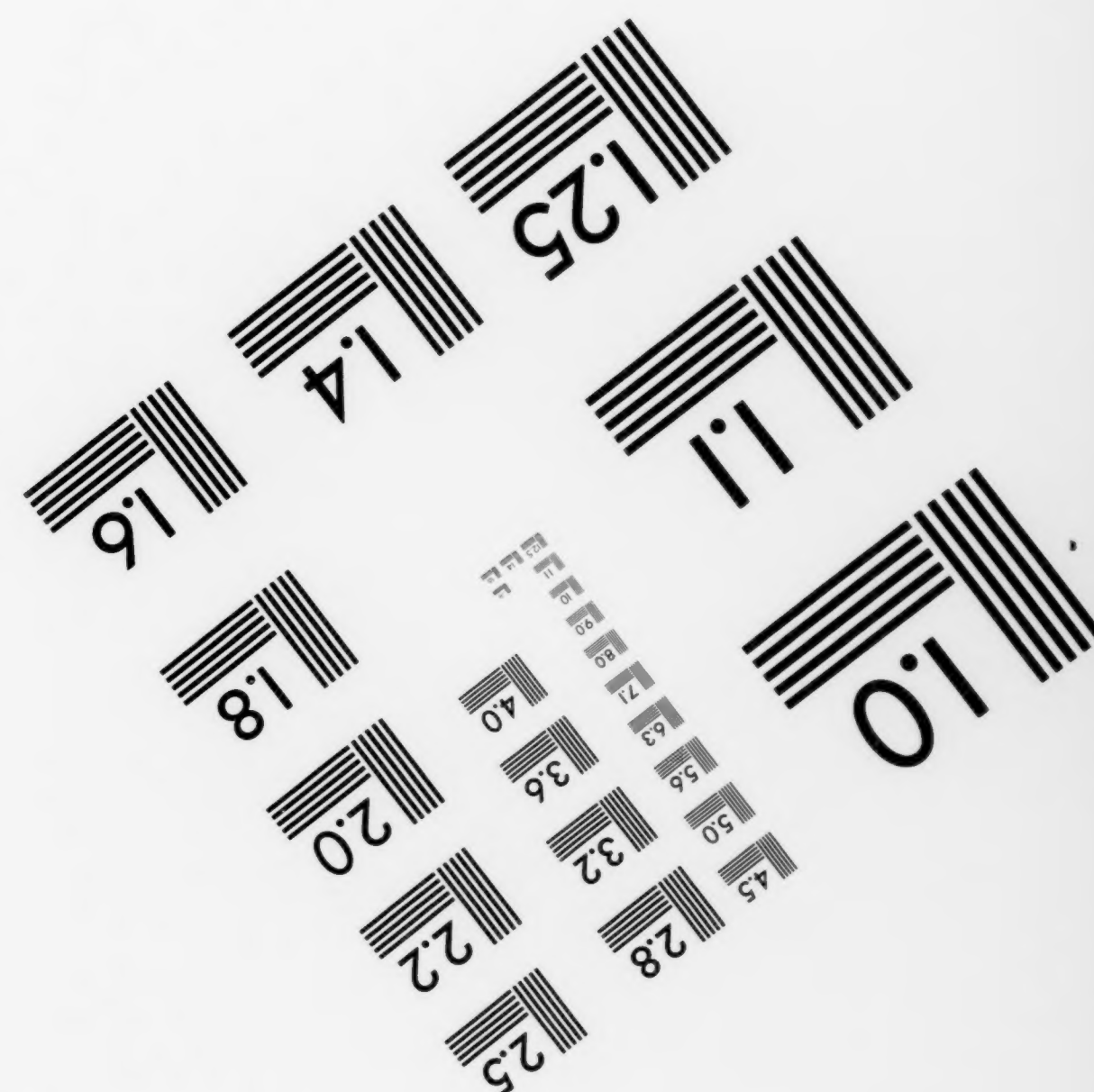
Centimeter



Inches



MANUFACTURED TO AIM STANDARDS
BY APPLIED IMAGE, INC.



**Los Angeles,
University of California**

Louise M. Darling Biomedical Library

**History and Special Collections
Division**

Persian Medical Manuscript Collection

(Shelved as Ms Collection 60)

**For permission to publish, or obtain
copies of microfilm, write to:**

**History and Special Collections Division
Louise M. Darling Biomedical Library
University of California, Los Angeles
Los Angeles, CA 90024-1798
U.S.A.**

*Ms.
coll. Persian medical manuscripts. -- ca.
no.60 1100-ca. 1900.
RARE 150 v. ; 15 x 8-38 x 24 cm.
Entire collection microfilmed as part
of a National Library of Medicine
preservation project: the preservation
master negative is at NLM; the printing
master negative is at the University of
California's Southern Regional Library
Facility; a positive copy is housed in
the UCLA Biomedical Library's History
Division.
Formerly a part of: Near Eastern
manuscript collection, Dept. of Special
Collections, University Library,
University of California, Los Angeles,
and assigned accession no. 1117.
Transferred to the History Division
of the UCLA Biomedical Library in
CLU-M ejf 891113 CLUHsl SEE NEXT CRD

*Ms.
coll. Persian medical manuscripts. ... ca.
no.60 1100-ca. 1900. (Card 2)
RARE March, 1986.
Finding aids: Annotated and indexed
list available in library: Richter-
Bernburg, Lutz, Persian medical
manuscripts at the University of
California, Los Angeles : a descriptive
catalogue (Malibu : Undena
Publications, 1978)
1. Medicine, Arabic. 2. Manuscripts,
Medical. I. University of California,
Los Angeles. Louise M. Darling
Biomedical Library. History and Special
Collections Division. II. Series: Near
Eastern manuscript collection ; no.
1117.

CLU-M ejf 891113

CLUHsl

Persian Medical Manuscript Collection

Ms. 119

(Richter-Bernburg No. 119)

Author: **Moḥammad Mo'men b.
Moḥammad Zamān Tonakābonī**

Title: **Toḥfato l-mo'menīn**

192 fols., 168 x 110 mm

50/-

coll. 1117
ms 119

1054/A

—

BLANK PAGE

و اما سببانی بقای این موی درخت بر سببانی این بلند تر است و سببانی این بلند تر است و سببانی این بلند تر است
 و نیز از این که این موی درخت بر سببانی این بلند تر است و سببانی این بلند تر است و سببانی این بلند تر است
 و درم غشک و فاضل و با نیک و حرارت و محقق نوی و بخش با قوت تر یافته اگر چه درک و هیچ و کج
 و جرم از این است یک یک در مراتب بر دوده و پوسته تفاوتی است و مجموع این طالع خون و عرق
 و غشک و لدم و موی دل و معده و حشا و با صره و در بول و فاضل و کحل و مخرج و حاشی
 و جهت از این است و غشک و قطع خون جگر و ضعف کردن بواسیر و رفع جمیع مسموم خصوصاً غشک
 که با شراب بوشند و طاهر آن جهت درم حار و قروح نافع و در بیان کتاب تخم انار بوشند و غشک
 فکلیج و درم حار و منع صعود بخار است بدماغ و سینه و مختار از سببانی این بلند تر است و غشک
 و درم حار و منع صعود بخار است بدماغ و سینه و مختار از سببانی این بلند تر است و غشک
 تخم انار بوشند و طاهر آن جهت درم حار و قروح نافع و در بیان کتاب تخم انار بوشند و غشک
 جهت درم حار و منع صعود بخار است بدماغ و سینه و مختار از سببانی این بلند تر است و غشک
 و با نیک و حرارت و محقق نوی و بخش با قوت تر یافته اگر چه درک و هیچ و کج
 و جرم از این است یک یک در مراتب بر دوده و پوسته تفاوتی است و مجموع این طالع خون و عرق
 و غشک و لدم و موی دل و معده و حشا و با صره و در بول و فاضل و کحل و مخرج و حاشی
 و جهت از این است و غشک و قطع خون جگر و ضعف کردن بواسیر و رفع جمیع مسموم خصوصاً غشک
 که با شراب بوشند و طاهر آن جهت درم حار و قروح نافع و در بیان کتاب تخم انار بوشند و غشک
 فکلیج و درم حار و منع صعود بخار است بدماغ و سینه و مختار از سببانی این بلند تر است و غشک
 و درم حار و منع صعود بخار است بدماغ و سینه و مختار از سببانی این بلند تر است و غشک

از تیرا و جبهه کف نافست و در و بر آن جهت رفخ جراحات و مسج صلب و بدوی زیر بغل و در کس
سفید و در ساق درخت مورد که بر هم برسد شیب کف دست و از انجک انگشت و موله و موله
حل بر صفت اس نموده و این شکه نامیده و این دلیل غایت جمل او می تواند بود و بنک اس در صحت
افعال قویتر از برکت و غرادت و بعد از آنکه انرا گویند و سوزانده با شراب نارسیده و سخت
قرصها ساخته در ساج خشک کرده باشند بوییدن آن مانع صفو و بخارات حاره بدماغ و موله
که موک که در کوب آن هیچ خواست و قدر ترش ناسه در هم و از عصاره این ناسه اوقیه و بلش در
سکاس قاقا و در او رام حوض و گویند بلش مطفایرک توست و ضرر صلب زکام و صرع
برای و مصلحت نبوغ و روغن بود که آب بزرگ تازه مطبوخ از انبل آن روغن
بش نندار و روغن بانه سرد و خشک و قابض و مقوی اعضا و باطن و در کوب آن و در کوب آن
در و خشک و مسج و در کوب آن و سوختن آتش و تقویه موی و سببه کردن آن و منع عرق و بخار
در کوب آن و گویند چون از چوب تازه آن انگشت بر شسته صاحب درد کج ران و خضر موی کند
بلش باده و مسج بری مورد بر بر برکت زرد و در و بر تر از بن است و طرف آن نند شسته
ب آن صلب تر و در کوب آن از روغن و غرض است بر صحت مسج و با این برکت و ساج بر و در کوب آن
بسیار از انجک اصل بری آب و مورد و در هم ناسد و بلش شکران جز گویند و در زسان برکت غیر زرد سید
قابض است سیدن غر و برکت آن با شراب صفت حاده شانه و جهت بر فاق و تقطیر بول و طوطی و سهاک
و رفخ او را شیره و تقویه معده و جگر و دماغ شربا و جگر اخراج گرم مقفه و حمل آن همه صرع و رفخ طری
دماغ و صراع و غیر نافست و این اسر جوبه قوه انرا نسل او دارد سید اند و بعضی قوه فسترد است و در
نمید

نمید جبهه خرمه و سفید که بر حث واقع شود با انجیمه سفید دانسته اند و در کوب آن و در کوب آن
مزیل الطی است و گویند معنی کاوی سبز چه کاوی که از آن خورده بوده سپر زان بر طرف شده بوده
و آن نبات است ساق و مشکوفه و در غر و غشت آن سنگلاخها که ساج باشد و بر کش شیده بر انجک
و طرف اسفل برکت بل بر فی و طرف اعلی سبز و شرف و غر و در دوم کرم و در سیم خشک و لطیف
و مکمل و مفتوح و در و غشت سنگ کرده و شانه و بر فاق و فراق و صرع و امراض سودا و در فاق و حث
سبز زربا و فساد اسعدیل و چون جمل روز یا یکجین شانه و نماند و در رفخ در هم سبز گویند حث و غشت
آن مانع جمل و قدر ترش ناسه در هم و ضرر دل و ریه و مصلحت صرع و در و ضرر شانه و مصلحت عمل و بلش
پوست مسج کبر و گویند و در آن آن کاوی بر سب است و گویند حث جان سوخته بدل آن است و مصلحت
بمخادر است که اسفول و قدر رین مسج کبر است و مسج اسر ناسه شانه شده و در کوب آن و در کوب آن
هر چه ابوتی و دندان باشد جیب نماند و آنچه مرکب از دندان بزرگ باشد شامی گویند و هر چه
بی دندان و کوچک باشد و پوست از آن جدا شود مصری نماند و مقود رین یونانی عبارت
از است تنج و قابض و لذاع و بر کش ریزه و غیر و کم عرضتر از سیرستانی و کشش مایل بر فاق و سهاک
در از و مسج و کشش و ساقش سفید در اخر سیم کرم و خشک و زریاق زهر با و در بول و حیض و مکمل و
جالی و در جمیع احوال قوی تر از سیرستانی است و در نوم چون حواص شر و حث کمر با غشت نظیر
میگرد و در قدر ترش ناسه در هم و بلش اسفیل و غشت سیرستانی بر و در اخراج را اسر ناسه شانه
مسج کبالت بر کرده و در از و باریک و کج و از زرد چوبه باریکتر و باندک عطریه و تند و سفیدی مایل
و بعضی غر و بلش نماند آن سنگلاخها و گیاه آن منبط بر روی ارض و بر کش شیده برکت نسل و بلاب

فصل الصفار

و مصحح من کرم و قد غنق شد و مضر شانه و مصلح عمل است اثر این بغیر سرش نامند و آن
غیر پنج خنجر هر ساق خنجر کوتاه و کوچک و کلش سفید است و سرش اساق بلند تر و عرض تر و بزرگ
تر و کلش سفید یا بل برنی و غرضش سندیروند طعم میباشد و با عفو صفت است در اول کرم و خشک
و محرق آن در دویم کرم و خشک و صفادان چهار جبر و کسر و تنق و قیده و دمل و غرور خسته و در دم
و کوفتگی عسل و بار که دروغن کجده جبر و حقیقه و فیهین صلابات و بار در جبهه سعه و پشیدان
آن چهار در دپلو و سرفه و یرقان و صفرا سوخته و سحج و خنجره خلق و محرق آن در بول و حیض
و محل دم و غم و با سر که دافع دار التعلب و بنی سفید و خشک و قطع خلط غلیظ و کرم تر از اصل آن
و جبهه نفث الدم و با اصل جبهه ثقیله حکیر نافع و مودت سده و مصلح سنگین و مفری معدود و مصلح
کله قند و قدر زهر جوشان بخورم و در محرق آن تا کثیف است و در بخش و در دم و بدش در اکثر افعال غیر یا
است و گویند مفاش یا کرسنه اثر این اسم روانی حسی الکلب است و مؤلف تذکره ظاهر اعا
شده مکرر ذکر نموده است و معنی از مودت و کم بو تر از اسام او است اشتغال شغل بسیار
در این بنا که مودت است و شناسنامه در رسم فارسی زوای خنجر است و شتاب و س و شتاب است
ز که ریاست است و معنی مصری بفتح است شتر گویا اسم فارسی است و شتاب
بن و طبرستان بقدر یانیه است شلیل بمعنی کلاه توئی از ابرخ است اسام فرعون
سلب بقدر کشت شبیه بینی و کره دارد و محجوف و باندک پهن و از این خبر و قمر از آن با
رطوبت سیه رنگ و آن در افعال قایم مقام مویبالی است و بهترین آن مخطط سبک بود و سنگین
است در رسم کرم و خشک فاطم ندو الدم و مصلح اورام بارده و چون با خون جرات سرشته صفادانه

15.

[illegible]

BLANK PAGE

BLANK PAGES

یک اصل میزند و شاخهای اسفل سرخ و مجوف و برکهای یاریگر و دراز تر از نوع سبانی
 و مایل سباهی و وسط و پشت برکها محبت اطراف برکها تند و زوج زوج بر شاخها بسته
 هر ساقی شش شاخهای بزرگ و کشتن لاجوردی و بعضی اکثرا در دو بخش تقدر کشی و پر شعبه
 در میان بقیه است و قدری برون است که این برک نرم و دراز و بزرگ است و مقول و قدری برون
 است و حرارت و پروت معتدل و در دو خشک و هر صرع و لقوه و او جلع بارده و صداع
 و مقوی معده و محمل و مخرج و در بول و ضا و آن جهت گردن افغی و سقوط آن جهت لقوه و طلا
 خ آن جهت نو خرم سبب بقیه و غرغره آن با اصل جهت تقیه طوبات دماغ نافع و مضر شانه و مخرج
 و قدرش برش و در متقال و گویند صبح آن تخم خرم است و قسم دیگر انبساط یکبار و شاخهای آن
 بر روی زمین می افتد و در کش مایل تند و بر روی کل و بسیار شبیه نوع سبانی و از آن بزرگ تر و با حرافه
 و گویند بی کل نیست بلکه کله نایت بزرگ و چسبیدن آن شاخها چندان مرئی نشود و در سیم کرم و خنک
 و جهت سموم و اورام بارده و رفع آثار و جذب بکحان و خارا زدن نافع و ضا و عصاره آن بر کرم
 قصب و کرم و عراق باعث حرکت عظیم با حشران و مایوسا از اجمال مراد و مطبوخ خشک از اجزاء
 کنند و برین اثر ضعیف است قسم را برک مایل تند و بر و خارا ناک و مرغوب و ساقش شتر دارد و در کوه
 بر روی زمین در اخر سیم کرم و خشک و با قوه سمیه و برون ترین اقسام و مقوی قوی و مسهل و زیاد آن کشه
 و اصفی یک آن در جفرا بافت می شود و شیران مقوح جلد و مؤلف لایع گوید که چون سه متقال آنرا
 از جوشانده آب از آب انوع نباشند و از عقب آن مایه شود بخورند و جمع کرم معده را دفع میکنند و در کرم
 نیست و مؤلف نکرده این خاصه از اجزاء سبانی ذکر کرده است و این تمیز در معنی می نماید که قسم از آن

الفار

الفار غیر مرغوب است و همچنین از سایر کتب نیز همین معنی ظاهر می شود و چندین بخش متصفه
 دیگر و از جمله ریاحین و با عطیره و برکش شبیه بکوش بوش و مایل تند و پرست و کل این سفید مایل
 و بخش ششم بجان و شفاف می باشد و شوش قول صاحب اخبارات نهایت ظهور دارد و از آن
 بنوع بر روی صیقلی است از آن عمر عصی الزامی است از آن من از الفار است از آن جهت
 حیرانی نایب است از آن جهت معبر بر روی مزار از آن جهت از آن الفل لوف الکمر است از آن جهت
 نوع برک سنان محبت از آن لک و از آن الفل لوف الکمر است و گویند سنان محبت است و بسکی را اذان
 الدراک گویند از آن جهت قدوس است از آن جهت نوعی از ابرو و پشت از آن جهت کجیه القیس است
 از آن جهت برانی ارمانی مانند دو از آن جهت و شبیه بقره و با عطیره و نبات آن مانند وین
 و نبات آن بعد از زرمی و برکش نمره رنگ گلش کوه و بی غیر و متعل است مایل بر روی
 می باشد و در اخر و سیم کرم و خشک و نایب مناسب قرض و در اخر و مقوی ل و حش و سبیل
 هر ضم و جمع قوتها و جانس طبع و مانع از آنست در خنده و اکل و مدد فضلات و ضا و آن جهت شود
 و اورام و اندام قروح و منع بعضی اعضا و برون آن جهت بقوه دماغ و مضطرب آن جهت
 استحکام لثه و امراض دندان و طلای آن جهت صلاح ناخن و مینا آن جهت قطع کله است که
 و بوی ممان و رفع رمد و بار و نافع و مصلح و در بخش کزیره و قدرش برش و شفاف و در بخش
 و در بوی ممان کبابه از قیون موجب از آن شون بومانی و نبات از غلبه قش مرغ است
 و قریب بر روی و برکش مایل با سدره و اکلید آن مایل بر روی و بخش قد زنده و آن جهت که حکمت
 و سبب و بخش زنده و از آن جهت که حکمت و سبب و بخش زنده و از آن جهت که حکمت

پنج اخلاط را در این سده و امعا و با شتر ناز به نام صفه روز خوردن جهت تولید می مجرب
 و حقیقت بایستی آن جهت سحر و قوه امعا نافع و در جلا دادن جوهر سبیل و آب خالص آن در این
 قوی تر و طهارت آن با ترس جهت کف و انار و ضاد آن با به جهت کشیدن دمل و زردی و شش جهت
 ناز و باقی بدن از درج که بسیار نماند با به کرده بر وجه اخلاط اسهال مرضی و اسهال و با
 و سحر نبات محب و آب مطبوخ بشکر و مسقط جنین و پوست شکر که بسیار نرم صلا به نکرده
 باشد از جلد سوس و کوبیده کنشالی آن کشیده است و مولف نکر این اثر است و کرب و صبح
 میداند و معوط که در ریح که در جبین مقید کرده آن بهر سه جهت قطع عاف و بهر جهت بدل ریح آرد
 سوس است و نیم اول سکون را از جهت صنوبری بار است و زفت رطب از آن حاصل شود
 و چون شراب غلیظ است که از خرقه او و بنده تر طبیب میداند قوی تر از غیر و معوی حش است
 بر پنج جهت که بسیار نماند و از ایشان اینها و مولف نکرده کوبیده آن پنج سوس سفید است که بفارسی
 سوس از او کوبیده و زین عبارت از است نبات کرم و جذاب و جامی و طهارت آن جهت خون پاک
 سفید و شش بدن آن نبات در جبین و قدر زینش تا بکدر هم است مولف اوسع کوبیده آن
 پنج سوس از هر یک است که در لبت نماند از جوان سوس از غوان فارسی است کرم مایل به
 و مخرج اخلاط را در وجه بروده بروده معده و کلیه و تصفیه لون و طبع آن معنی و منفی الالب
 و معده و سوخته آن جاس زرف ارم و خفاب نیکوست و زمان از او خطا بسیار نماند و در آن
 چون قدر در در هم بکوشاند معنی قوی و مصلحتش که غلبه غلام و بدلتضیل سرخ و لطف کنگر
 و با غوان و در او در عین قایم مقام شکر است از قوی به نانی تخم سیاه و در درخت و در میان
 کند

کند و عس می باشد بفارسی سبک نماند بلق و محل و ضاد آن با به که جهت او را صلب جاره و نسک در
 آن نافع و در دمی غذا و نفاخ و مورث قویج و مصلحتش که مروج شیرینی است و بفارسی غرق
 نماند و معنی نور کوبیده و از به موجب از انبای سرمانی است و آن جوهر است معروف و کوبیده مثل
 زمان حایض میشود و مقرب بیکر و در آن با دکی و بالعکس و بهترین آن سفید است در او کرم و در
 و در دویم رطب و کوبیده خشک است بر سیدن پوست آن سخن برن و معده خلط و قاطع بواسیر و
 مانع تا بر روده در بدن و موی محرق و غیر محرق آن جاس خون همه اعضا و خون برشته آن جهت اسهال
 و قوه امعا و رفع سموم و طهارت کرم ناز آن جهت کف و بهی و بشوری که اسفید از آن شخ
 کند و جوش و خشکی که در بر بهر سه و سکن در دمای گشته و مغز سر آن که مشوی باشد جهت عث مرضی و کوب
 آن جهت امراض و در در آن و اعانت رویانیدن و دندان الحاق و خاکه و دماغ آن با به خوس و ما
 العل و اب بسیار غرض جهت رفع دال العلق و غیره و چون بقدر رطوبت نام شفاک با به که به شسته
 صغ و کلیل شیر منجد در معده و کربدن افی و او و به تمام و سه قراط از او شراب جهت ریح و اسهال
 و طهارت آن جهت سرطان عجب العسل و دو شفاک از اجود به شسته جهت رفع سیمان طوبیات هم و ششم و
 و حمل آن بعد از طهر سه روز هر روز نیم شفاک مانع حمل زمان و زهره از او تا بهر یکس منزه است
 و جلوس و طرح آن جهت نفوس و مفصل و خوردن گوشت آن مود خون غلیظه بهتر از حوی که
 گوشت کاه و بر و بیش بهر سه و جهت بول در فراس و سلس البول و عث و فاح و امراض مانده
 نافع و صلاح آن او بختی است نجار آب و باد و غن و شت مضر و راج و مصلحتش که شتی و سر که و
 اما مخرجش و چون مجموع از آنکه ما و نماند جهت خدر نافع و هرگاه مجموع از او مود و شسته و شفاک از او

و کت ار مرده را که پوسیده باشد و شبانه بر او نشاند و او را در زیر پشم بکشد سرخ
 که زکامی نرود و قلیل غایر داشته باشد و سیم کرم و خشک و بالذبح و مخص وجه قروح کهند
 یا بعد از البر و الاذنه کردن گوشت زیاد و با غسل منق زجهای قریه و با موم روغن مانع آتش
 و قروح خبیثه و بار و باغی جبهه ترس و طلای آن با سرکه چند سیر زوده و با صمغ البطم و زنجبیل
 تخمیل خنار و مغسول هر دو به سوسن قلیل اقلیم لطیف و جالی بجز و جبهه بردن با صمغ و زنجبیل و زعفران نافع
 یا تخمیه زبیره سوسن قاطع خون است و خوردن آن با غسل جبهه قروحش نافع و مورث سحج و
 معجون صمغ عربی و قدر ترش از عسل است اسفند باغ نعاری شور با مانند از جله افند
 و آن مرقی است که از او به جلد و کوبش مرع و غیران و بقول و اشک آن که طعمی غالب است
 ترطیب و بند لطف و مرطب و صالح الککس و موافق او چه سوداوی و صاحب سعال و قرحه و اشک
 است اسفند لغت یونانیت و با غرض و باز دشتی و باز نوشن مانند برکش شنبه برک نرس
 و ساقی بکوفه سبز نابل برزدی و بخت مثل باز و بزرگ و بهوای در سینه بماند و محتاج به سوسن و سبزه
 در زخمی نهاده و به سیم فاست و در اخراج کرم و خشک و بار طوبه فضله و در بول و جفن و نفوی
 و منق اعضاء و جالی و جاذب خون ظاهر جلد و محرق و مخرج اعصاب و مطلق اخلاط غلیظه و ترایق و هضم
 و جبهه منق النفس و سوزن کند و ربه و استفا و سیر و عرق الف و حاصل و نفوس و درد کوش و نفیقه
 و در دربار و دوشیان و فی الدم و سنگ مانند و سوسن و سوسن و سوسن و سوسن و سوسن و سوسن
 و محروم المزاج و اسهال و سوسن نافع و شوی آن که بخمر گرفته در شش بماند بکتری که غیر منفعی گردد
 سزوات ستمت و سهل اخلاط غلیظه و مایه قریه نفوی سوده و چون تخم مرغ را در جوف آن که است

مانند

BLANK PAGE

BLANK PAGE

عربی یا یونانی و بعد از این وقت م از اسامی میسب باشد و برکت کوچه و سیاه و ملکی
وایل برخی و مایل نیز که و املی و غیر آن یافت میشود بهترین آن ماده اشقر مایل سرخی و ماده را چهل سال
در زرد و در دانه میسب باشد و باید جوان باشد و علامت خود را از این حرکت همیشه میسب باشد و این است
و باید پیش مایل برخی و سرخی و بعضی و جلدش صلب و مایل و تیرگی بوده از آب و معده و جگر و شش و
در ریه و در اخراج میسب شود و بعد از رسیدن اندک زمانه طبع کنند و طریقی است که سر را با نمک یا نمک بپزند و
از سر و دانه یک ضرب قطع نمایند و هر چه کم خون و بعد از قطع حرکت باشد استغاثه نماید که در و پس از قطع
بهرت از او حرف از انداخته و بعد از آن استغاثه و جانی حار و یا پس از تحف و محل است و چون
در شب و در وقت بختون طبع نمایند و با کندن قاع و کندن موی و فمید و اطراف صلب دفع کرد و تمیل میسب و در
مخروم انجمه خورید رسیده است و از خوردن بسیار آن بدن منفرد شده مثل قشایر پوست سر و زرد و کم آن است
منفرد لطیفه را سخن نقل و کشف را بقدر صلب دفع میکنند و خوردن آن جهت سموات شریک و ملزومه و صغیر
و در و صلب در بر و منع زیاده و خازیر و حفظ جوی و تقویه قوتهای حیوانه و حواس طول عمر و نور
هرگاه هر یک یکبار تا ده بار و کوشش تمام آن جهت دفع سمیت افعی کرده و فم م را با غایت دفع
و بجهت و اشک و در لکجه و کجیل خنار بر و اوجاع مزمنه بارده نافع و آن آن حق اعتلاط و مصدق و کجیل
نیز و در بیهوش است و چون وقت عدل فرا رسد بر لبان لبسم سرخ از غول خفته کرده باز او هر یک کرده و
بستن آن برسان و اگر کردن صلب خنق جهت دفع علت مایه میسب است و اندک افعی که حوز آنرا
بر کرده باشند در افحال صغیر از کوشش است و فم افعی در افحال قریب بان و طریقی سخن آن که بعد
از اخراج جلد و جوف خنق بار بار بپزند و خشک کرده در یک سفال یا مس سوزنی در بار با انگشت را که از پخته

و اندک نمیشد اندک نمیشد چندان بخوشانند که مهر شود پس گوشت از آن استخوان جدا شد
 در آن وقت سنگ بگویند و بعد از ربع آن یا مثل آن نان خشک سیده پاکیزه اضافه نموده با قوت
 آن خیر کرده و صفا کنند بوزن یک مثقال زرد و باندک روغن بمانند بهن کنند تا مشک شود
 و قدر نان اگر ربع باشد بهتر است و بخودی که در جبین جوشانند گوشت با آن کوشند در
 افغان قریب بقرص است اینست یونانی سسم نباتت باین شکر و گیاه و ساقش مرغ و شکر
 آن باریک و از سه عدد زیاده نمیشود و برکش شبیه برک سداب و بسیار برش مثل خیار که جدا
 صندوبی شکل و سیاه و گلش زرد و صندوبی و بخش بقدر ارمود و پراز طوبه و چون خشک شود باطل
 سفید و ظاهرش سیاه میباشد در رویم کرم و خشک و لذاع و است مبدل اعان مسعود و اسفل
 آن سهل و معجز آن معنی و سهل بلغم و قدر برش سه قراط است و مؤلف تذکره گوید که طوبه
 در غر است و به تحلیل صلابات و جلای بطن چشم و غایت استخوان یونانی و معجز در آن است
 و آن نباتت بسیار سرخ و فروغ آن مثل خیار و برکهای سار ریزه و گلش سرخ و تیره و بخش از خود
 تر و سرخ مایل بزردی و بر نباتات و شیشه که نزدیک آن باشد و بخش شبیه بزرگ و نصاری
 گویند در حوله آن چیز تر و بر و طعمش تلخ و با اندک تندی و گلش زرد و دانه میند در رویم کرم
 و در رویم خشک محل و مطلق سهل سودا و بلغم و وجه نفع و امراض و ماغی و کرم معده و سرطان و
 و با تخم بیاغ و با تخم صید همه امراض سودا و متقیه سودا و بعدیل و چون بکافه هر روز در رویم
 از با نصف رطل نیز تازه خب بند و با نرزه شفاک کچن بپوشند و به رفع خفقان و توجش و با تخم
 و شکر و حبه و در رویم تخم آن را بکافه در روغن بماند و در روغن بماند و در روغن بماند

در رویم کرم
 معجز قیراط

میشد

فهرست

اشترده صاف از آب یک اوقیه زیت بنفشه و شربت کل در روغن بادام شیرین بپوشند و سه سال
 سودا در نهایت قوه کند بدون مضرت و باعث ضعف نمیشود و مؤلف تذکره شکر و شکر و شکر و شکر
 دانسته و قدح بر مؤلف الایس نموده و او را اعتقاد است که بکرطل ادر سرطل یا چهار روز بماند
 و مطبوخ آن با بونیزه یا بونیزه که از ادوات شرب بهر سیده باشد یا فیه خصوصاً که با بنفشه و اصل کوش
 و بار بچوبه و کل کا و زبان باشد و چون ضعف الکرک است زیاده از یکدو جوشش نماید و در رویم کرم
 و حار المزاج و سرش غشی و صفتش بنفشه و کثیر او موافی بران و گویند مضر است و صفتش صمغ و کثیر
 و قدر برش تا سه مثقال و در مطبوخات تازه درم و بدش لا جورد و چهار مینی است با کوزن و نیم آن
 یا مثل آن جاشا و دو دانگ و زن آن ترب و تخم از آن باید نرم گویند و نیز بنفشه یونانی اسم
 مابین شکر و گیاه و شبیه بیا بونیزه و کاشمش مثل صغیر و غیر آنک و سفید و بخشش مثل بکاف
 و انبوه و ساقش بلند و گلش مثل کل با بونیزه و از آن ریزه تر و بخشش شبیه با بنفشه و با بنفشه و بوی آن بوی
 ثقیل و سرد و برک مثل برک زردک و سفید و گلش زرد و بوی اوراق و سفید و در رویم کرم
 تر و بام است و این آن روی طریقی و سوسیت که با حراف و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم
 در رویم کرم و در افران خشک و مطلق و سهل صفا و بر اخطا معده و تفرع و تفرع و تفرع و تفرع
 نش و بدن و جگر و معده سرد و شستی و سرد و بول و حیض و عرق و شیر و کشنده افم کرم و تریاق
 سوم شرب و بول و معده و ممل ریح و وجه رقان و عرشه و سکنه و نه های عفو و مزین و با صفا و طلال
 و با ناردین جود در معده و با انمول همه تقیه سودا و با تخم و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم
 بپوشند و به رفع خفقان و توجش و با تخم و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم و تخم

الکرم کرفس است اگر الکرم رنگه و ج است اگر لفتح اول سکون ۲۱ است
 خود است اگر هوش مند و ج است ایضا بفار سرد نبه کوسفد است کرم و در مصل
 او دام صلبه و ملین اعصاب و چون بکشد در نبه کوسفد نر از سر حقه کرده هر روز یکبار اما قفا
 و تجسید و ترید و نهانند جهت رفع غرق النسا محب است از و چون در نبه را ورق کرده بر عضو
 بندند تا در نبه متعفن شود جهت تسخیر و کزاز و مواد تجده موجب و در برضم و مکرر و در غذا
 و مضغ قوه باضمه و مؤلفه که کوبیده کوب باشد که در بر و در موجب فجا شود و مصلی الکرم
 و سرکه و او در جاده است الیوم بیوماه اسم ساقیت کمتر از ربع مایل بر فرشت خدا آن پاک
 و صلب و پوست آن سیاه و بر کش زنده و کلش نرم مایل بر فر و در در و تجسید و جفا
 و متعظم و تخم شبیه تخم افیتون و نسبت آن ریکز ارا و کنار ابا دریم کرم و خنک و جلا و
 و منقطع و منفتح و یکدر هم از تخم آرد و متعاقب با یکدر هم نمک و چهار اوقیه آب و یک اوقیه سرکه
 قوی سودا و جده و رفع خفج و تخم مرفوع العلاج بنایت مکن و دوستی آن درین فعل قوی و جده
 بر قان اسود فاع و مورت سح و مصلی کثر و غناب و قدر زرش ناسه در هم باشد و دوستی
 آن نادر در هم است آب بمره اسم درخت خاردار است شبیه درخت آترج و بر کش
 ریزه تر و شبیه بر کش زیتون و خارشش شری و نظارت و بسز آن زیاده تر و ستم کل حیوان
 و از و گوشت و چون داخل غذا کنند حیوان که بخورد در ساعت بمیرد و اگر بکشد
 بخورد در ساعت که شون و نسبت زبون ترین این نبات بلاد تاه و جیل شرا است
 اوس الیوم بیوماه معبر در باب الکلب است و آن گیاه شبیه گیاه پنبه با خوشه

الکرم

در کلهار سفل آن مستدیر و مایی بر کلهار تخم شبیه تخم ترمس و آن در میان دو پرده است
 زرش ناسه مایی بر و فرود کوبند نوعا از عکرش و زرش است در دوم کرم و خنک و جلا
 اما در مصل او رام و با شوگر آن جبه و درم صلبه عجب النفع و با بخار جبه که درین یکد یوان
 موجب دانسته اند مصلح و مصلح و زرش و قدر زرش تا کفالت النخ بلایم ساکنه
 و نون مفتوحه لغه یونانی نیز الاصل است و آن نخ نباتیت شبیه زرش و ک و ساکنه بطور
 و بقدر شرب و کلش سفید مانند گل ارک و تخم سفید و طولانی و خلال دارد و طول آن که
 ابر و رخ و بر سر نهایی آن قبه مثل جوز و بزرگ آن نمند و در او دریم کرم و خنک و با یک
 تخم و مؤلفه که سر و در دریم میداند و با تخمیه تخم از جبه شرا در خط که باشد موجب
 میداند و باید روز اول نمیدرم از اباسه اوقیه یکجین نوشند و در دریم نمیدرم و
 سیم یکدر هم و یکمقالی ک و ثرونی و یک که باشد با شرا آب عمل جبه قوه شبیه جبه است
 اند و نج آن جبه نقطه بول و طوطی فست الوالی بیوماه به معر غل تخم و آن رطوبتی است
 شبیه سبب بیکه از ساق درخت حاصل شود و بهتر آن براف و صاف و شیرین و غلیظ
 دریم کرم و در دریم نرسه اوقیه آن بانه اوقیه اب مصل فضول خام و موه صف و خلاط
 رزیه و جهت جبه قروح و در در مصل نافع و در غل که از شها در درخت از جوش نیدن آن
 با روغن میگیرند خلا آن جبه در در صلب و جبه متعق و الکحل آن جهت طبع صفر نافع و الکحل
 را کت و صلب به هم میرسد باید بخوابد و حرکت نکند و مصلی یکجین و سبب است اسفان
 سن الاصل است ایما بیوماه خطر است آنج زعفران است الط سوسن است البون

و قدر برش بخیر است و صاحب فکره فست است و در آن سینه است و این سینه
است و فست از نوع فیصوم و قدش کمتر از درعی و برکش یک و پراکنده و قبه آن مستدیر و سفید
و بعضی سرخ و بعد از فست و بر کرد قبه دایره رز دی و بخش یک و فست آن کوههای با جکل و در زکلیان
لیار و مانند و در بلاد بروم و فرنگ جهت تاج از آن ترتیب میدهند کرم و لطیف و لطیف و قطع اخلاط
در بول حیض و مانع ریختن مواد بعد و منفط طوبه آن اما العل و عمل آن در معده و مثانه میخشد و باید و باید
مروج باب جهت قطع زله مجرب است و منفعلی از آن قبه آن و کنه اش در میان جاده مانع کرم زدن آن
و مضر فمعه و مصلحتش آب و قدر برش نه قرط است و این سینه فست قط است و مؤلف جامع بغدادی
غیر آن است اما الکلب شجریست پس بعد از رز دی و برکش شنبه برکت لاغیه و باندک اختونه و کش
زرد و شبیه کل لاغیه و بود فست آن مرار و در بلاد مصر بسیار است و عصاره تازه از آن در فست و برکش
از آن در دم جبهه کردن سک و دانه و فست مارد و عقرب مجرب است و باید و باید و غنایتون می شوند اسما
جمع مسا و آن در ده حیوانات از جمله اعضا و عضا و قیل الغذا و در عضم و در سیم سرد و خشک و مؤلف جامع
جوانش عود و شراب و مصلح آن با گوشت و سرکه و عفران و ادویه چهاره جبهه معده که صفر ارقی و آن مؤلف
نافست امیر جالیس بغدادی رنگ نماند و مؤلف است و مصلحت آن مراد دانه بیرون کرده است و دریم
سرد و خشک و با قوه قابضه و تقوی معده و جگر و دل و مانع ریختن مواد با اعضا و قاطع صفرا و تشنگی و مسکن
حوادث معده و جگر و غشیان خزن و با ادویه چهاره خشک و شنبلیله الطیب و انشال آن منفع است و جگر و
جگر و در زیر ریاض و هله سهال که از سردی و ضعف جگر و حش باشد و بکاف است و با ادویه چهاره جبهه
میر و دانه و با سیر که تقوی معده و آب آن مانع ریختن و غشیان و با عفران و جبهه جگر مانع و دانه آن نهان

شش زنانه و اندک از آن با شراب منوم قوی گردد که تا سه شبانه روز آن پدید آید و خوردن
 زیتون باب کرم دفع خواب آن میکند و قدر زیتون را دو دهم است تا غایب شود و اسم کاهیت بر شش
 بر بخورش و مایل باشد از و شاهران فسطاط بر روی زمین و مرغ و ترش مثل غلاف و دانه های آن
 خنک شش و بسیار تند و پنج و کل قسم ده آن لاجوردی و قسم زنجاریت سرخ میباشد و در آخر دویم کرم و
 و جالب و حاد و محقق بلغم و منفع سده و شش سیدن آب آن و تخم آن که در بدن افی و ضایع می شود
 آوردن بخار و بجان از اعضا و منفع زیاده شدن قروح خبیثه و جلا زار و غرغره آب برک قسم ده آن
 جهت تقویه باغ اربعم و سوط آن در طرف مخالف جهت در دندان و کتال آن با عمل جهت قروح
 با صره و جوب و کینه و سبل نافع و موردت سحج و مصلحت صغیر و قدر زیتون از نیم شال تا یک شال و در
 عطش است الشفس نیست ربیع شکر و جیر و برکش تا شریف و کلس مثل تره ترک نند و شود و
 بر کاه سغید احاطه بر کل آن دارد و با حرکت اقباب حرکت میکند و مثلش در اندام با عدم حرکت می آید
 و در و شش مرغ و مایل بسیار و در صحرای اطراف شام بسیار است و در مجاری آبها می رود و در جویها
 شردار از آن بخور و شش زیاد میشود و خوردن آن شیر باعث قنایط و سرور میکند و در دویم کرم و در
 مستعد و در فصل نایب مناب شراب عرف و در فضلات که عبارت از بول و شتر و خون جفیف و عرق
 باشد و مقوی جواس و طبع آن در از الهموم و تفریح مثل شراب است بدون سستی و خمار و اندک اگر شش سرد
 همین از بخار و طبع معتدل و در سینه و مقوی حافظ و نظیر چهاره آن جهت قطع باطن چشم مقید و چهارم
 از تخم آن با منفع یا شکر که سخته بهیچ به شخص صمد است و مجرب دانسته اند و منفع سده و در شش
 با سرخ کنند و بدن را فرسازد و در بقاء از ابل گرداند و مضر کرده و مصلحت عمل و کاشش سودمند است

نمصل

مفصل و شش شش بجز رحم و از چهاره آن و چشمت باشد و در هم و بدش آب انکور مطبوخ با آب جوی
 و زعفران است و چون گوید آب انرا با شکر شربت سازند و با سحر لیا و سواد سوداوی بغایت
 نافع است آن چرت کوشش آدمی مولد راج و کشته و ضار دامن جهت شقیقه نافع و در شش
 او مولد امراض مملکه و در اوست آن صورت کوری و زرد استخوان پوسیده آن در منق زاندا
 اکثر جرب و اش سیدن استخوان پخته او سه روز هر روز کتال مثل آن کبر صحر و عرق الش و کتال
 بغایت از نوده است و آب این ناشناخته کرم و هوای که در کوشش فیه باشد و ترایق کزین عرق و شال
 و کشته با رو هو است جهت جوی و انار قروح و طوط و بیاض چشم و با سکر و محض و طبع نایل و قوی و تندی
 جهت قطع نفث الدم و اندام جراحت و با عمل جهت و جلا و انار صناع و ضار کند مضمض شال
 خصوصاً که ناشناخته باشد جهت قطع و تحمیل او را دم و بدن دندان بر بازوی چپ سکن در دندان و جهت
 دشوار از اذن و در قروح شتر و زهره او تسکین و خون حجامت و فصد سکن نفوس و مصلحت عرق
 و شش سیدن آن صورت بلدت و خون جفیف تم قنایط و در جوام و طبعی آن سکن در سینه و صعب
 و حصول آن مانع حل بخور است جفیف را جهت دفع تیر از جرب دانسته اند و بول الشان خصوصاً طبع جهت
 تیر و کینه و جرب شش و کینه و قوی و قروح خبیثه و عرق نفس و باب بخور و با عمل جهت بر قان و قنایط آن جهت
 بیاض عین و کتال منعقد از بول جهت دفع باطن چشم جرب و در افعال مثل شیرین و در ضاعت بدل است و
 طبع را که غذا ای لطیف داده باشد و کتال کند نفوج آن در جلی جهت خنق و ورم کلو و بدست و ضار
 با عمل جهت قوی و طبع آن جهت جرب و جراحات و التهام آن و دفع عفونت اعضا و شش سیدن شش آن
 جهت بر قان و قطع اسهال و دفع سمیت جرب و زهره دار و قنایط و کینه و با عمل جهت شش و کتال

[illegible]

42

ران بسیار نوز و نمضه طبعی نهی در دندان و جلوس در آن چه ابله است جف و ضا و شرمه در دفعات و طلاء آن
 چه جرب سودا و زخمه و نار فاسر و اکل و دفع لرز و شمره و با یک چه خنار و سه در هم آن با هم در هم نظرون چه
 زخمه اسهال و کینفک نظرون چه دفع فطر و سار و غ و عرق آن با عسل چه عرقش انصاف نافع و مفرد و ک و معالج آن
 عرق و کند و برش و وزن آن ابرش و دوش آن و شش آن و قد برش از خشک آن آدام و از تازه آن آدام
 و گویند چون کینفک از ابرش و تخم خشک کرده در بار چای یا برش ابرش بسته با خود نگاه دارند باعث بخت و لیا کرد
 و بخش در افعال ضعیفه از برکش و کینفک آن چه لرز و شمره و نمضه و فست و قد برش با دوشفالت با لنگه
 نوعی از ریحان و در بر شنبه بان و سربال بغیر و کرش لنگه و شریف و بخش از تخم ریحان با سیر و در افعال
 تخم شمره و چه اسهال معور و مور که از اسهال باشد با کلاب مجرب به نمضه و زخمه و قد برش و دوشفالت
 و برش تخم ریحانست با درج لغه نظریست و بعد حرکت و بغیر ریحان که نماند نوعی از ریحان و برش برده
 و شش مرتبه و برش و کم بو تر از ریحان و کینفک یا بل بر خود در هر ریحان افراسند و بر و سانی بیاید و خوب تر است
 نه سیر و طاهر بخش شمره است که از شیر از فرزند و با شرب قند بخورند در دویم گرم و در اول خشک با طهر نظری
 و مفرغ و مقود و دم معده و بهتر و در شیر و بول و جیف و عرق و منج و محلل و ادرام و شش آن که بیهوش
 قور و طین طبع و چه خفان غش و عرقش و ضعف جگر با روده سپه و تقویه قوه شامه و ریزانیدن سنگ شانه
 و معوط اب آن با سرکه و کافور چه رعان و قطره عصاره آن چه جلا بر سر و دم و طلاء آن چه و دم چشم و منع تراش
 و کریم معرب و زنبور و تبین بکر و با در دجور و غش کل و سرکه چه ادرام حاره نافع و تضییع آن برسان راجع
 ادرام آن و مولد شیر است و خامیدن آن چه رنغ کند و دندان و زایل کردن رطوبات عارضه و شش و کرش
 که شش آن چه در دآن موثر و اکثر آن مولد غلط و ادرام و طالت بصر و باعث سرد و دارد و گویند مولد گرم معده است

و صلح آن خرفه و خیار و دیگر که در نزدش است این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
در آفتاب بگذارد گرم از آن متولد شود چون در اول نوبت آفتاب بجل نماید در دندان یک است و بخش
تولد شود و در هر یک از این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
باشد آن روغن ریتون جوشانیده باشد در روغن آن که در کرم و تنه و جالبه و نصف و قیاس آن با کرم جبهه
کرم معده و طلائع آن همه مواد بارده و تحلیل رطوبات و تقویر اعصاب نافست با در هر اسم فارسی را یک است
و بعد از آن نامند و مراد اطباء از آن مجرب است که با در هر کاه با در هر حیوان استعمال نمایند و از آن مجرب است
و نافع است و در آن بر بی ای که معده نموده و متوجع آن نشده و این معده را که مطبوک است و این معده را
معنی که معده آن برای اسهال و غیره افسه می شود و این معده را که مطبوک است و این معده را که مطبوک است
در طب که بیان فرموده که این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
باید نیز در معده و در آن معده که در آن در کوه زرد است و در هر اسم فارسی را یک است
و باید نیز در معده و در آن معده که در آن در کوه زرد است و در هر اسم فارسی را یک است
نموده است و گویند که این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
خوب است و گویند که این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
سمه اهل شمع و در آن نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
بدین نیت که این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
جمع هر یک از این نادره و بدین نیت که این نادره را در میان
آن نادره که در آن نادره و بدین نیت که این نادره را در میان

خوش گشته است به بادام و ارشد و تا چهار عدد و اطراف غلافها خاردار و درون غلافها
 پرده و خوش شیره جلد و در پرده پنج عدد میباشد هر دو کرم و در اول شک و با طوطی و عقوبه باد
 فویر از خضیه الشعب چون مفت شغال تخم از با کوش بره یکا کوش نند و صاحب سفا کشفه او
 ماب آن فاطما و کمر در مع کند و ماب آن با عل غایه جگر باه و مگر کرم و مصلن کثر او قدر زرش تا
 در هم و بدیش شون است جفت پوست و مصلن و بطول و در طالع اسم اطلاق میکند و جفت البدو
 در بدو نند کور است و از طلق این اسم مراد است جعفر کفر است جقطط بقاف شک است مع الکاف
 جکاوت اسم فایز قیره است جکر بفار اسم کید است جکر نکه اسم فاکر مراد است جکر ک مع الکاف
 اسم ترک دانه میو است چکنا و چکا اسم نه حجاب است چکی این الدوله کو به قمر نیست
 بقدر خوزه و سر زلف و خاردار و در نج و بیف درون آن دانه بقدر کرد کان و در زلف و زین
 طعم و زنج و درون دانه تخم دیگر بقدر سب و صلب و مغزان سبز و جرب و مایل زنج و درخت آن عظیم
 است و با خاصیه مغزان مولد من و محرک باه است جلیه بفار تر کرک کو بند و در طبع و اما زلف
 و در آن کثیف تر جلد و بفار کلنا کو بند و آن غیر کل اما شمر است اگر چه در جرح فحاشا یکد کینه
 در دوم سرد و خشک و قافض و رادع و مخفف و مقور اعضا و جهه اسهال مور و صفاد و در طبع مور
 الامعا و سح و قرحه امعا و زلف الدم هر عضو و نفث الدم و جرب و حله و منع رختن مواد معده و
 و ضاوان جبهه بلویه زیر بغل استیام جراحات و منع ترایه او رام و سقوط مور و سنون و نصفه آن
 با سر که جبهه بلویه دمان و استیام زده و انسان و قلع مور و مصلن کثر او قدر زرش تا دوم
 و بدیش مور زین آن است اما رو از حواصی است که چون رو جها سب و در طبع فحاشا یکد و عجم

مع الغین

مع الفاء

رانی

خوش گشته است به بادام و ارشد و تا چهار عدد و اطراف غلافها خاردار و درون غلافها
 پرده و خوش شیره جلد و در پرده پنج عدد میباشد هر دو کرم و در اول شک و با طوطی و عقوبه باد
 فویر از خضیه الشعب چون مفت شغال تخم از با کوش بره یکا کوش نند و صاحب سفا کشفه او
 ماب آن فاطما و کمر در مع کند و ماب آن با عل غایه جگر باه و مگر کرم و مصلن کثر او قدر زرش تا
 در هم و بدیش شون است جفت پوست و مصلن و بطول و در طالع اسم اطلاق میکند و جفت البدو
 در بدو نند کور است و از طلق این اسم مراد است جعفر کفر است جقطط بقاف شک است مع الکاف
 جکاوت اسم فایز قیره است جکر بفار اسم کید است جکر نکه اسم فاکر مراد است جکر ک مع الکاف
 اسم ترک دانه میو است چکنا و چکا اسم نه حجاب است چکی این الدوله کو به قمر نیست
 بقدر خوزه و سر زلف و خاردار و در نج و بیف درون آن دانه بقدر کرد کان و در زلف و زین
 طعم و زنج و درون دانه تخم دیگر بقدر سب و صلب و مغزان سبز و جرب و مایل زنج و درخت آن عظیم
 است و با خاصیه مغزان مولد من و محرک باه است جلیه بفار تر کرک کو بند و در طبع و اما زلف
 و در آن کثیف تر جلد و بفار کلنا کو بند و آن غیر کل اما شمر است اگر چه در جرح فحاشا یکد کینه
 در دوم سرد و خشک و قافض و رادع و مخفف و مقور اعضا و جهه اسهال مور و صفاد و در طبع مور
 الامعا و سح و قرحه امعا و زلف الدم هر عضو و نفث الدم و جرب و حله و منع رختن مواد معده و
 و ضاوان جبهه بلویه زیر بغل استیام جراحات و منع ترایه او رام و سقوط مور و سنون و نصفه آن
 با سر که جبهه بلویه دمان و استیام زده و انسان و قلع مور و مصلن کثر او قدر زرش تا دوم
 و بدیش مور زین آن است اما رو از حواصی است که چون رو جها سب و در طبع فحاشا یکد و عجم

و گفته اند از صاحب بد و معادین آن از درخت برهن جدا کرده فرو برند تا یکسال بماند و در مجرای شش
 جلد پوست حیوانات و نسبت به گوشت سرد خشک و هر چه در طبع هوا از غذایه بشیر و صلاح و مضر آن با
 در وقتها گرم باید نمود و بچند عضو که صدمه و فربه بان رسیده باشد پوست تازه گرم جین روح اگر کوفته
 و انشمال آن غایت مکن اوجاع و ورم است و بهر صورت چه اورام بارده مفید و اهل حق پوست برزغال
 صاحب برسام مجرب و پوست تازه بزجه جذب هم اند و پوست کوفته جلد فروغ خفیه و حکم و جرب و تراشه
 پوست بز قاطع خون جراح تازه و خاکستر جیب پوستها جبهه لوسیر و سوجا کش و سیج و طلا و خاکر سوخته پوست
 اسپایه بار در کشته سر و زهره و جلد بر طان از فوده است و غلبه پوست فیل جبهه شگین بهار سرد و پوست
 متغیض کردن نکند و یوانه منع ترسیدن آن از آب سوخته پوست فقه بر تی بار و غن برتون جبهه و اهل
 و محرق پوست افی جبهه دارا که میوز است جلدوز اسم عربی فندقت و بعضی بر ادم کوه استمال میباید
 و حب الصنوبر کبار ابر کوبند و این جبهه شنبه جیم جاست جبهه کاهمه اسم حب الصنوبر است جلفطیط و غلط
 جلاب از اثر بر و در آنجا که کور است جلد بر و زخم است جلدوز اسم فارسی میوه است جلدان
 بر کشته و جیم شامت جلیف اسم عربی شیم است جلد هم قسم به عوجت جلد حفاست
 جل سیرین موب کل نریت جلاب خلد است جلدان شش خشی میاست جلیج فوج برت
 جلدان قذاست جلدوا جلد شیر است جلد مهر برش است جلدن صغراست جلدن جلدین کلفه
 جلدیت اسم ترکا قطه است جلدان قن جلد است جلدان قن اسم ترکا جلد خلد است جلدان اسم ترکا
 حده است جلدیه اربعه تکلیبان از او درخت جلدیه سمندر اسم شنه است جیمیز نوعی از انجیر است
 و سوزان اسپغور نامند و معری الا و آن غیر انجیر است جیمیز بر ابر سوات و مالکونیت و انرا در دلم کاه

جلد و در آنجا که کور است جلد بر و زخم است جلدوز اسم فارسی میوه است جلدان
 بر کشته و جیم شامت جلیف اسم عربی شیم است جلد هم قسم به عوجت جلد حفاست
 جل سیرین موب کل نریت جلاب خلد است جلدان شش خشی میاست جلیج فوج برت
 جلدان قذاست جلدوا جلد شیر است جلد مهر برش است جلدن صغراست جلدن جلدین کلفه
 جلدیت اسم ترکا قطه است جلدان قن جلد است جلدان قن اسم ترکا جلد خلد است جلدان اسم ترکا
 حده است جلدیه اربعه تکلیبان از او درخت جلدیه سمندر اسم شنه است جیمیز نوعی از انجیر است
 و سوزان اسپغور نامند و معری الا و آن غیر انجیر است جیمیز بر ابر سوات و مالکونیت و انرا در دلم کاه

مانند چیز زشتها بکوبند و مالکونیت درخت آن شیم است بهرخت انجیر و برکش برکت قوت اشیه و شانه
 بر شیر و غرضش نقد الوجه و نکات بعد از رسیدن سرخ و بنه و در بعضی بلاد دسلا مکر یا سید به در دوم گرم
 در اول ترو بهر زهره و در سینه کرده و سپرد و سوسن رخ و لعوق آن که برکت و شانه و غرضش را جوت نیده
 و اب از آب است که بقیام آورده باشد بهر بوضی النفس و سر زهره من و رنگی او از ابر مجرب است و متغیض برکت
 آن با باطع سهل و محسوس و با هموزن آن شکر در رفع سرخ از فوده است و شیران محل اورام و طین و
 جراحات و قذاب و سهل اخلاط غلیظه و اشریر خیر است و ضعیف تر است میدان جیمیز آن جبهه سر و نهان
 و خاکر سوجا آن جبهه فروغ سعه و اکله و نار فاد و محرب و غرضش زهره و غدا و فقاخ و مضر معده و مصلحت
 و سنجین است با بر و جیمیت شکی است که در جاز و حوا و در بنه طبعه هم برسد و سفید و سرخ و سبک و سبک
 و بهر آن سرخ از غول و شفاست در سیم گرم و خشک محل در افق خفقان و غلبان غش و سستی و طلا در آن جبهه
 خراج و ورم چشم و خاتم آن جبهه غرض و قضا حافه و محبو ز خلاق موثر و در زیر بر کشن باعث بدین
 خوابها شوش و قدر برشش نیدرم و در ظرف آن اکل و شرب نمودن در انرا شل است میدان است جلد
 بقدر سرخ نامند و در طبعش تلخ و از آن لطیف و جبهه و نهان صغرا و در محرقه بغایه نافع و ضاد آن بر شانه
 رعاف مجرب و نظر اورام با طهر است جمار نقاد بر سر خرا کوبند و آن در اعا درخت و موضع طلعت
 و قلب الخنده بکوبند سفید و سرخ و قریب الطم بشیر است در اول سرد و خشک و مقور معده و قاطع اسهال
 و جبهه غلبه صغرا و لاغر کرده و غلبان غن و نفث الدم و در سینه و معال و رخ ضرر نمید و رخ خار و صغرا
 و صاف کردن او از وضع غلج ارواح و جذب حراره غریبه ایدین و ضاد آن جبهه کزیدن زهره و فخر
 شش و سوزان و بطر الزول و مصلحت غلج و خرا و جیمیز بر و در است جیمیز شش است که مثلش را با جیمیز

جلد و در آنجا که کور است جلد بر و زخم است جلدوز اسم فارسی میوه است جلدان
 بر کشته و جیم شامت جلیف اسم عربی شیم است جلد هم قسم به عوجت جلد حفاست
 جل سیرین موب کل نریت جلاب خلد است جلدان شش خشی میاست جلیج فوج برت
 جلدان قذاست جلدوا جلد شیر است جلد مهر برش است جلدن صغراست جلدن جلدین کلفه
 جلدیت اسم ترکا قطه است جلدان قن جلد است جلدان قن اسم ترکا جلد خلد است جلدان اسم ترکا
 حده است جلدیه اربعه تکلیبان از او درخت جلدیه سمندر اسم شنه است جیمیز نوعی از انجیر است
 و سوزان اسپغور نامند و معری الا و آن غیر انجیر است جیمیز بر ابر سوات و مالکونیت و انرا در دلم کاه

حجت است حب لاش عذب است حب العرو اهل است حب الفوط و رویت حب العروس کباب است
 و گویند هم نبوی است حب صلوه اینو است حب التودا شون بر است و شرح را نیز مذهب العصف
 فرط است حب الکوک اما مودانه است و گویند نه است و گویند حب الصنوبر کباب است و بغداد در کوبه
 بعد بغداد هم فرمای است حب المصنوق و بی است و گویند اثنی است حب الفنا عنب الثعلب است
 حبین و حبین و حب است حب السکین لباب است حب حب بعد اهل مکه بطبع نه است حب شام بنایند
 در دروغ است حب حشر غوره انگور است حب سبایه اسم نه است حب حجر اسم بهر از این
 صلب کرد در نوا طوبیات و جفاف مری بعد از ترافع امواج ارضی آن کرد و اختلاف رنگ آن حب
 محل و غلبه طوب و حار است و امثال آن باشد در طوب و برودت و برودت و جفاف باض اند و قله مرد و باغ
 نکج و حار است و بوسه باغ حار و قند آن سبب صغره و حار و مفرط و طوبی صغیر موجب سردی و خشک و غیر
 محکم امواج بعد از آنکه ظاهر آن میباشد حب لسی شکست اغبر و با آنکه انفراد و چون با نیز مثل شکر بود
 در دوم سرد و در اول خشک و قاطع نفث الدم و حب نفث حصار و جبهه قوه معده و نهاد آن را در امواج
 و کنگر آن مانع زول و قوه و سلاق را مانع و مورت رقان و مصلح عمل و قدر سرش نمیدریم و برین باشد
 حجر علی شکست سفید و سبیده آن غلبه مایل بر در و شرین مایل حار است و مفرق و در امواج صغیر
 از حب لسی است حجر بقی شکست زعفران رنگ نور و زرد و روشن و از انواع موی غیر و در کل سبب رخ و
 در قوه سبب رخ و از آن صغیر و با شرب دختران همه قروح عصبه چشم و انبام طبقه قرمز و بر او که حده
 و خوشتر از این بهر از حب لسی است حجر قطعی بعد مصادره فاضل شکست مایل بر و سبز و زرد و روشن
 و که دندان این جامه بنشیند در اول سرد و خشک و قاطع سیلان و مصلح عمل و در امواج و جفاف قوه و در این

الحبا
 مع الثا
 مع الجب

قریب

آن

آن باب جامه سبز من و در دمانه نفث الدم و فرزند آن جامه قطع سیلان حبض رفع بدو به رحم و در او
 آن جامه قطع سیلان خون جراحات و کجای باد و بر غیر جامه و چشم و با موم روغن جامه سبز زیاد و سبب قروح
 و انبام جراحات نافه است حجر حشر شکست سبیه زرد و تیره و گویند نوعی از زرد است و از طلا و حشر
 و سبیده آن سفید رنگ میشود و گرم بسیارند و مفرط و جاله و جبهه از آن اما قریب العمد و باض و انتشار بر
 و درم و طفره نافه است حجر الیهو شکست بقل موطایل سفید و با خط موازی و در آب نرم بنویسند و طمرند
 و محمد این جامه کوبیده زرد و میدهاده آن سبب بر سفید و مخطط بسیار و سرخ مثل مستوی و بعد حوز زرد و
 حصاره زردان کرب است و در آن شکل موط و مخصوص حصاره مرد است در اول گرم و در دوم خشک و گویند معده است
 و در برول و مانع تولد حصاره و از یکد رنگ با نم متفان آن با بنج آب سفید سنگ کرده و مشامه و
 آن جامه انبام جراحات و باطل متبیین صلابات نافه و مفرط و سبب زرد و مصلح عمل و در عمل است و گویند
 مفرط و مصلح عمل است حجر العنقل زرد و مفرط و لایع حجر حشر است و این نمید گویند آن شکست سبب با شرب
 بنفط است که در جبهه خشک کردن نفث این مخطط شده کیفیت از اهل مکه و در اطلالی مثل کلک است
 حجر القمر شکست که نفثه را جذب میکند و در حین زیاد نور غیر آن مبدل سفید میشود و با
 شفاف و سبب است و در مغرب و بلاد عرب یافت میشود در دوم سرد و در اول خشک و جبهه صر و کلا و موط
 مجرب است اند و جبهه جنون و خفقان و زرق الدم و تلبق او در پاچه کبود راعث قبول جبهه و در خرق
 و رفع و او جنین آن بر درخت خوا حافظه آن و شمران و مضر کرده و مصلح عمل کثیر او قدر برش کعبه
 حجر افریقی سبب است باین خفت و نفث و اجزای آن مختلف در صلابه و لیس و با خطوط سفید مثل انبیا و
 از یقه خرد و با قوه مخففه و اندک با نفثه بالذبح و مفرط آن سبب بار و در غرض آن نمیسوزد قروح حشر

کرم کرده در آن سر انداخته باشند جنس نفس و طهار آن چه ستر در موی و تحلیط و طهارات و مستفاد و چون
 حکم خطرات و نجات بان کنند اصلا معلوم نگردد و چون و محرق آن چه جلا در آن و حکام نه و بر آن کثرت
 ریا و قروح غایره و شکوری و دفع آثار و مایه آن مثل سنگ بر کف با هر دفع صداع و نفوذ بهر موثر است حجر شریف
 بقا و با بر صوره عبارت از ششم فارست و آن سنگی است در غایه صلابه و بهترین آن زینت و بیس زایل زرد در سر و صفا
 بعد از آن سبز مایل سفید در آخر دوم سرد و خشک و مقوم و در قطع زف الدم و زخم و قروح و عروق باطن و جفان و
 ابول شربا و با شرب سفید مفتحه و تعلیق آن بر کردن به خنق و بر بر و معده و نفوذ بهر موثر است و بر آن عروق و
 و در آن بهر و در چشم و در هر صفته مؤثر و گویند حنفی و در جرح آنی باشد و بر آن صورت آن نقش کنند و آن چه
 الام باطن نافه و بعضی در تابت و دیگر که در کور نقش آن را شرط اندسته اند و قدر آن بکمال مدز با بر صوفیه
 و قدر ترش که آنکس است حجر لطیف سنگ است مست و بعد از ترش زایل زرد و سفید و در آن زینت و بر آن کثرت
 بهر خطاف از غفران زرد کنند آن کان بر آن کرده آن سنگ را با شیان خود مراد و در دوم کرم و خشک شربا و
 بهر بر آن حریف است و نه و مفتحه و دفع سود و جفان نافه و موفف مایه تصحیح نموده که آن سنگ است
 خون چرخه فراد را با مافروزه نوره شکم بکافند و عدد از آن بایند و در طریحان خود خطاف مکرر و خا بر حجر
 و در آن کاس است بر یک نخ و جان و یکد آن هم قانت حجر لوت و اعرس است که کار از آن بر آن خنثی و بر صوفیه
 آن بخیف بلندی و بهر قطع سیلان مواد و بخیف جراحات و اسهال و در دانه و نفث الدم نافه حجر انطیس سنگ است
 سبیده آن مثل خون حبه سود و نافه حجر النمر سنگ است ابلی شنبه سورت بک بعد از ادم و از آن کو حکم و در سنگ
 ماده حاصل می شود و چون در شربا از شربا بریده کرد و طهار آن بهر جراح و تعلیق آن بهر زمان مؤثر است حجر خطاف
 سنگ مرمر است نماد و حق آن باز است بهر تحلیط و ارام صلب و با سوم و در جرح و در دم معده و خون آن بهر نفوذ بهر موثر است

بحر و قو غفر
 بحر انطیس

سنگ است که بر قبر انقب می کند و فام می باشد و مراد از آن سفید است در آخر دوم سرد و خشک و در دفع
 و دفع زف الدم و بهر جراحات و با سر که بهر تحلیط و ارام و دفع استفاد با صمغ و نون در حله و در دفع آثار
 و در و در آن بهر قطع و بهر سورت سفید و حق آن با بل هر روز و غفلت بهر دفع و بهر سورت است و گویند
 سنگ مقابله نفوذ شربا باشد باعث نیان و شربا آن در و شربا و بهر شربا و بل و صمغ و نون با صمغ و نون
 و در دفع غش و دفع نفث است حجر بود با صمغ و نون و در دفع نفث است حجر بود با صمغ و نون
 است حجر البادر حجر الحجه است حجر تسم با در سورت حجر ان با صمغ که بر آن روز نفوذ است حجر البادر و در
 حجر کرم و حجر طیس است حجر العاج حجر اع است حجر انطیس و در دفع غش است حجر البادر و در
 و گویند سبیده است حجر صفر شست حجر اندا حجر طیس است حجر الدم و در دفع نفث است حجر البادر
 و حجر الروش و است حجر عرا حجر الحک است حجر شوبه حجر طیس است حجر الف و حجر الک
 و حجر الواد و انگشت است حجر اله و حجر لوت و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر
 و حجر اصل و حجر الک که بر نامند حجر شربا است حجر شربا با در صوفیه حجر البدر و در
 حجر حدید رخا و است حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر
 حجر قیج است حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر و حجر البدر
 و ماده آن نرم است در دوم کرم و در سورت و فولا و طیس و در دفع نفث است حجر البدر و در
 نامند و چون شمع شوبه و حجر الرخام را با سورت را بهر سورت در شربا و در دفع نفث است حجر البدر
 و در کاه با صمغ و قشیش با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ
 و بعد از آن با سورت و افکار با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ و افکار با صمغ

و در سورت

بحر و قو غفر

و فساد کشته او باطل و آب غمر او جبهه دار اشعلب و در الهیته و سعه و جوششها نافع رطوبه
ساخت تازه او که از سر خلق آن بهم رسد جبهه حرب و سوسه و قروح ان نافع و نطول و سوج
همه اجزای او جبهه صد آع و تحقیق و در او دیکسیدن ان در خانه جبهه کز پزیندن هوام
و نکاه شش عصای حوب او جبهه قبول عامه و قضای جواج و برکت مؤثر است و معتضه
آب ملک که زیتون را در ان جنبانند و باشند همه احکام له مفید و موضع او در صورت
عصبه یغونی و بایل سرجی است در اول کرم در دوم خشک و در ثقیوت و من قوتیر از
کینه و در انفع معال فرمن و خراج مغنی و جبهه رفع رطوبه جراحات و با همها جبهه رویند
کوبت مؤثر است و وضع بری او قوتیر و در بول و حمل آن جبهه احتیاس حوض و ضاؤل
و با همها جبهه جبهه سرج و سنون او جبهه لیکن در دند ان کرم زده مفید است و چون قبول
را در انی که اکث طنج داد و باشند چنانند و در زنجی او رفع شود و بخور دانه زیتون
قطع بر دسعال است زیت بکار سی روغن زیتون کوبند و آنچه از زیتون رسیده کثر
زیت غلبه نماند و غیره سوسه او سرج الاثا بر سطح بدن بکشد و اجزاء او را
بیکدیگر منقطع نیک کرد و بخلاف سوسه این نوع در دوم کرم و با برکت و قبض است
و قول بر طوطه ان ایسی دارد و مغسول او که با آب کرم بسیار بر هم زده صاف کشته بدین
و الطیف است و چهارده سفال او با یکطل آب کرم و با اشعیه سهل قوی و جبهه در ان
و عین است و با نر آب و آب کرم جبهه معوض و اخراج کرم شکم و فی کردن با او جبهه رفع سینه از
و حقه ان جبهه قوی و در می و سیدی و در انفعال و عرق است و در دگر و با همها جبهه لیسام اصلا

زخمها و طلای او جبهه با بارده معین و جوشش سال بر ان بگذرد زیت عقیق نماند کینه
از انرا غیر عقیق و محلل و طیس طبع رطوبه مصلح او در دسضعف قوه ان و مانع جود عضلات
ضرر را و اکثالش مقوی بصرد جبهه رفع ساقش ریش و حوب و سلاق نافع و جبهه زوال آب
فایم مقام قروح و طلا کردن کرم او سکن الم کزیدل عقرب است و چون روغن تازه بر
را بکشد اند ما بنصف برسد بدل عقیق شود و در سرش نماند سفال است زیت الاثا
روغن زیتون رسیده است و او معتدل و قابض است و کوبند در آخر اول سرد و در اول
خشک است مسکن بدن و در وقت حضا و موافق معده و مقوی له و دند ان و مانع از
عرق و صاف کنند و اضلاط و فتح سد و قاطع عفو و مقوی اعضا و مغسول او با هم
در د اعضا و مواد عاده و بیکو کنند و رنگ رخا است و روغن زیتون بری فایم
مقام روغن کل سنج و در آدع و بر د و مانع عرق و حافظ سیاهی روی و دشنا ان
و مقور دند ان شکر و مانع سلان رطوبه لهاته و قاطع خون لهه آب و جوشش
در افعال مذکوره نافع میبندند و مخصوص نوعی دون نوعی دانسته اند و هر چند گفته
نر شود قوی تر نیک کرد و در آنچه از مفت سال بگذرد بهتر از روغن بلان باقیه اند و بعضی
فایمند که تا چهار هزار سال باقی نماند و کوبند چون هست و در در هم او باطل
عمل دند ان کنند و روغن شویند با نمنا صنفه در حمام سه روز بکشند و آب سه روز
روز بخورند از جمیع در د و بارده و خدر و فالج و دشنا ان نجات یابند و هر ان صفا
را بهیجان شسته شود و مجرب است و در د و غنی که از زیتون معفن کزیدل صلفه و سوسه

و کد آنک او با شراب مقهور دل و کمال محو مغول او با شل جبهه جلای بصر و قوه
چشم نجات مانع و بویسته در او نگاه کردن مانع نزول آب و مقور با هر شیخ و
نگاه داشتن او بجهت رفع چشم بدو عین او بر سر مانع در دسر و سر نیز و محو آب و بخر
و چون بطور قیاس چند صفحه آن از سوره لم یکن کشته صاحب لقوه مومنه در آن
نگاه کنند و در غیر او نظر کنند در آن و در لقوه او رفع شود و از مجرای آب سرد ده لگه
در نفس قطعه او که بقدر کثافت باشد بجهت رفع فرج و در حث آن و ده است سبع اسم
در جوان در نه است سبع الراض بر سیاه سال است سبع الشعرا فیقول سبحان
او در حث است سبع کرم اسم فارسی خاله است سبز قبا بقوه صفهان اسم شرفان
بخت اسم مندی صدقت سپر اسم مندی ذلالت سبک اسم مندی و غیره
در اسم فارسی شایسته فرم است ستوا بنابر بعد از این اسم مندی قیسی این است
لقا و در اسم مندی بوزیدانت بجلال اسم با هیبت است بحوس بقدر و می بکسین بقوه
و با از غرات است بحاب بقدر کسیران رهنی است بحا بخر افنج است بحور یون
است است سخن بخا بجهت کما یست شنه با غر و پیشان و غر و بدو در سیم کرم و حث
و مقور معده بارده و مفتوح و جگر و صم و قاطع بغم نوح و محسول راح و قوه صرع و کت
و قاطع مانع و مقور درین و محسول آب برش و قدر برش کثافت و بیش کردن و نیم
او از غرات سخن و بحسوس از غرات سخن و راجح است سخا و س اسم برمان
اسم خود و س سخن اسم برمان درخت مصطفی است سخن اسم برمان مصطفی است

مکار

سخن له انحراف غرات است برمان کجاست و آنچه در عین کردن از آن روز و سوره
نبارسی کنار است و مراد از این اسم بر کسایند اولست و برادر غار و خالی نماند
و ستاد کنار و درش بر بگزیده و در است و در سس شیده و در شید و در شید و در شید
نرخی و در زرد و سنج میباشد شاره جوف او در آخر اول سر و در آخر دوم و حث
و قاطع روف الدم در افق قرصه امعا و ملک که از صنف معده باشد و در افق است
بر زرد و صنفه او بدست و جبهه و حث امعا و درش جبهه رخمان مانع و قدر برش و درش
در هم است و برک ابده و رجهها و بجهت جگر بدن و قوه بر سر منع سقوط آن و قوه
و ضرر هوام و ضداد او با شراب بجهت بفتح و در رهای عار و کثیف آن بجهت و درش
نازه و حث او بدین اثر و درش در اول سر و در حث و درش در اول کرم و درش
و نارسیده و درش او قاطع و درش و سهل بعبر و سیده او قلیل الغذا و درش و درش
الکیموس و درش رطل آب او سهل صفراوی معده و امعا و مطیفی حرارت غریبه و غر و درش
او مانع صرع و بخار است بدافع و در افق صفرا و شیکار آب سیر او مفتوح و کشته و کرم
معده و امعا و مقور درین و محسول کثافت و در غر و راجح محسوس و حث او در لقیض
و آرد او که سوزی نشانی نماند جبهه امعا و آری و قرصه امعا مانع و ضداد سکره او در حث
رفع نر و حث و درانه او بنایت قاطع و ضداد کوبیده او جبهه کثیف اعضا و قوه آن
حرب و طلای مطروح او بکیدی که غلیظ کرد و جبهه سستی اعصاب و عضلات و درش
حرکت اطفال موز و چون در این را بکلا غشیه زرع نمایند از بزرگ و با او

اب او که گرم کرده استعمال نمایند جهت رفع تنج اطراف و سودا بطنه و حرارت و شش
او در اول سه در در جرم حگت و در بطنه معده و قویرا شیرین و جرم هر دو فایض
و اکثر از اسهال بعصر خصوصا بعد از غذا و حلس طبع عار المزاج اند و در خلا معده و در بطن
فم او نفوح و معوی قوهای روح حیوانه و نفاس او و زدن آن جهت نفوح و رفع و کوی
و کالت و خفقان و حفظ صفت از اسقاط و بر آن کین اشتها و ضعف بلکه معده و فم آن
و جهت برقان و در سه مرتبه در زلات و منع صعود بخارات بر فاع و دل و البطنه
مواد و رفع خواش کل خوردن و امثال آن و احوال و لیکن و التهاب و در رفع سستی و خفگی
و غشبان و قی و در فم معده که از ریختن مواد محترقه باشد و از آنکه بدو عرف و فم
آب او جهت رفع زف الدم معینه و جرم او سه و در سینه قویرا از آب او و کین
مربا کردن است با غسل و نظار آب او در حلیل و فرج جهت حرق البول و جراحاتی
بول نبات معینه و بریان کرده او در شش بقدری که کشش نریزد و جهت قطع بهال غریز
حوضه صا حوض او را خایا نموده و جز بوار از نه کرده و در آن جایا داده و کینه
است و ضیق و خش قصبه و ریه و مورث عینه و سرخ و فوایح خصوصا جرم غریز و با او و کین
عسل و انیسون و امثال آن و قدر تربت از آب و در ندادی نایی و در هم است و ریه
در اخرا و اول سه در و حگت و فایض و قاطع فی و احوال حراری و مانع صعود بخارات
و کین لیکن و حرارت و در معده و امعای که حفظ موجود باشد و بهل بعصر و معده
عسل و تربت و شیرین غریب الاغذال و تربت و در غالب و قصبه اکثر از شش

[illegible]

عضو و با شراب جبهه گردن بوم و با سبب جبهه تقوید باه و ضار او جبهه جذب بکمال و
از اعضا و از آله امار جلد و عقد عصب و بواسیر و عرق لیس و التیام عضل و تقطیع و کشش
خازیر و سلعه و فرجه او جبهه اجناس حیض و بخور او جبهه احتشاق رحم و صرع و اکمال او جبهه
نزول آب و غلظه بصر نافع و سفر محرورین و صورت او ام باطنی و سفر شامه و محسوس
و سفر کرده و مصلح آن کثیر او در برش با کبر هم و بدلی قنیه و گویند در غیر رفیع موم را اینج
بدل است سنگ عصاره ابله است و غیر اصیا او مرکبات از مار و عصاره عوز
فرمانک به نامند و آن نوعی از ابله است در جرم سرد و خشک و جالب به وجه معونی
و کله اعضا و قاطع عرق و در ایکه زده و بدو با بدن و قدر برش تا در شفاک و بدلی است
سنگ جونی سنگ اصیا و غیر اصیا را با قدری سنگ بیا سیرندانی اسم خوانند و
مور از نافه سنگ که از نرسه سنگ الجود است و چون نافه را در آب جیانه
سنگ را بان آب بر کشند سنگ را نامانند و چون نافه را گویند با او با سیرند
سنگ الا که این گویند و اسم او ابل بگویی و در افعال خرب بر سنگت و قنیه از
سنگ که از جمله طوب است سولف شفا و الاستقام گویند که او معوی است
مستقیم و سببی و منفج و جبهه در دال و مفاصل و اسهال و زرف حیض نافع و طری
دانت که ده رطل آب عوزه خوار با به رطل مازوی سایید و بجوشاند
شفاک که در دندالش بر داند و بکیر رطل از دهر یک استیل الطیب و
فر و لباسه و برک جوز بوا و فر قفل و فافله صفار و کبار و کبابه و عود زنی

بی شفاک و در اینجی سه و قد صندل زر و نیم رطل زر عفران بخور هم صمغ عربی و کبر کل محو
نرم سایید و دو آب مکرر زرب الا نقار بر کشند و فرض ساقه خشک کشند پس
در صهار انرم سایید با ده در هم سنگ خالص و منفج فرض بزند و شفاک نایب
کنجین سولف او بقراط است و شامع کله او منفج و بقطع و بقطف غلیظ و
رفیق و سنگی حدت خون و صفراست و سفرها جان سعال و سنج و ابله و صیه و صی
ما و البیعه و بدلی جلاب و تربت بلور است و اسم او در استورات بیان شده
سنگ انکور اسم فارسی عنب البقل است کسج حجر لی غلیظ است سنگ
اسم فارسی قضا است سنگ در اسم فارسی کل الکبل است سکود اسم ترکی
خلاف است سخال این الدوله گویند نجوش است سلیخه است شافای صیت
شلالهای سنگ سوزان و سوزان اسلبوس نامند و مخصوص اند و همانست برک و صفت
او شبیه برک برین گویند سلس غلیظ و در است و سطر و صفت قسم میانه یک روز
و غلیظ و حشو جرم رخ بون پنج مر جان و صفای و حشو سیم سفید بیل بزدی و
چهارم بیل سه فی و سیاهی و برین سخم رفتن گویند و در بوی شیه بکل سرج ششم
بقط و غیره بر این ختم رفتن بسیار سیاه و بد بوی گویند از درخت دار چینی نیز هم
و آن سخیل به چرسنی میوه و به بن او ششم اول و دوم و پنجم است که باندی طعم و قنیه
و نم باشد و درش نامفک با قنیه در او دوم گرم و خشک و بقطف و قطف و منفج
و سخی و سقطع و منفج سه محل و معوی اعضا و مفاصل و فضلات و منخج صنی و صیات

در عصب و سوزی و بجهت البتام خواحات و قطع خون و پاشل جبهه روع او را ام بجهت است
 سوز بغاری می گردید و بر یک شمشک نماند ایلی و جویی می باشد و ایلی در جرم کرم و بوی
 او غایب و بوی سیدن است او سخن برین ذکر است او سوافی صاحبان نفس و نفس و طایلی
 محرق او باشد که کشته شود با سر که جبهه شقایق کشتان پای به عدیل و سر کین او شد به کرا
 و طایلی او بار و غن کل سرنخ در روز و بونه رافع است غن و حمل و بخور آن سقویه
 و ضار کوشت تازه او را رافع نفس و فیه حق او جازب مکان و غار از بدن و جبهه
 اسوان کشته نافع و مجاری نفس او و خوردن کوشت او موجب زوال است و سلی و سلی
 که به مغز او آب حوضه شربا جبهه بقطره دل و در دکرده و معوط زهره که به سیاه بارش
 زنی جبهه لغوه و سیاه کردن سوزی سفید سوز است و در سقویه خضیه او را جبهه البتام
 بنایت نافع دانسته و نوع و جویی او بر کرا از ایلی و زجاجی رنگ در جبهه افکاش
 از ایلی و در دکرده کرم و حکت و بخور مغز او جبهه سقویه لطیفه محجب دانسته اند و جویی
 او جبهه در دکرده نفس نایب طبع کفایت سنبویه می باشد او را بر ما و دانسته اند
 اغذیه معوده و معوی اعصاب و هیچ شهادت من برنت و سوله سد و در باج و کل
 و صحن کفین است و طریقی زینت او است که او کندم را بار و غن خیره کرده پس کنند
 و کوشت قیمه کرده را با باز و او دینه حاره در آن بجهه در روز و غن سرنخ کشته با در سقویه
 سندیان بوشام درخت بلوط و بجهت سله انون است سنانده سوزی سنانده ای
 عیندنت سنانده بجهت سله است سنبویه بجهت کونست سقویه شرفانی است سنجینی

انور

در عصب و سوزی و بجهت البتام خواحات و قطع خون و پاشل جبهه روع او را ام بجهت است
 سوز بغاری می گردید و بر یک شمشک نماند ایلی و جویی می باشد و ایلی در جرم کرم و بوی
 او غایب و بوی سیدن است او سخن برین ذکر است او سوافی صاحبان نفس و نفس و طایلی
 محرق او باشد که کشته شود با سر که جبهه شقایق کشتان پای به عدیل و سر کین او شد به کرا
 و طایلی او بار و غن کل سرنخ در روز و بونه رافع است غن و حمل و بخور آن سقویه
 و ضار کوشت تازه او را رافع نفس و فیه حق او جازب مکان و غار از بدن و جبهه
 اسوان کشته نافع و مجاری نفس او و خوردن کوشت او موجب زوال است و سلی و سلی
 که به مغز او آب حوضه شربا جبهه بقطره دل و در دکرده و معوط زهره که به سیاه بارش
 زنی جبهه لغوه و سیاه کردن سوزی سفید سوز است و در سقویه خضیه او را جبهه البتام
 بنایت نافع دانسته و نوع و جویی او بر کرا از ایلی و زجاجی رنگ در جبهه افکاش
 از ایلی و در دکرده کرم و حکت و بخور مغز او جبهه سقویه لطیفه محجب دانسته اند و جویی
 او جبهه در دکرده نفس نایب طبع کفایت سنبویه می باشد او را بر ما و دانسته اند
 اغذیه معوده و معوی اعصاب و هیچ شهادت من برنت و سوله سد و در باج و کل
 و صحن کفین است و طریقی زینت او است که او کندم را بار و غن خیره کرده پس کنند
 و کوشت قیمه کرده را با باز و او دینه حاره در آن بجهه در روز و غن سرنخ کشته با در سقویه
 سندیان بوشام درخت بلوط و بجهت سله انون است سنانده سوزی سنانده ای
 عیندنت سنانده بجهت سله است سنبویه بجهت کونست سقویه شرفانی است سنجینی



END OF REEL
PLEASE REWIND

